

ZLATOVĽÁSKA

PRESSKIT

žánr: filmová pohádka
délka: 116 minut
producent: Three Brothers Production (ČR)
ALEF FILM & MEDIA (SK)
QQ studio Ostrava
Clever Turtle Productions
distributor: Bioscop (CZ)
Magic Box Slovakia (SK)
premiéra: 23. 1. 2025

ZLATOVĽÁŠKA

SYNOPSIS

Královský panoš Jiřík ochutná sousto z magického hada a porozumí řeči zvířat. Proviní se tím však proti příkazu svého krále, a tak jej čeká buď trest smrti, nebo nejistá a nebezpečná cesta za Zlatovláskou, princeznou z tajemné říše uprostřed jezera. Vydá se proto na cestu v doprovodu Štěpána, se kterým vyrůstal od dětství, a malého psíka Štístka, jemuž Jiřík zachránil život. Jiříka čeká po cestě celá řada dobrodružství i překvapení. Netuší, že Štěpánem cloumá závist a není to tak upřímný kamarád, jakým se zdál být. Naštěstí má Jiřík statečné spojence, zvířátka, kterým pomohl.

ZLATOVLÁSKA

HRAJÍ

Tomáš Weber, Marek Lambora, Jasmína Houf, Petr Štěpánek, Ján Jackuliak, Marián Mitaš, Tomáš Matonoha, Jan Budař, Martin Myšička, Pius Okaba, Viktória Jurištová, Kamil Madal, Martin Písařík (pes Štístko) a další

námět a scénář: Lucie Konášová
režie: Jan Těšitel
kamera: Vojtěch Dvořák
hudba: Lukáš Daniel Pařík
střih: Michal Dvořák
zvuk: Robert Slezák, Dalibor Mráz
VFX: Lukáš Najbrt, Štefan Pavelka
architekt: Vladimír Pešek
kostýmy: Helena Tavelová
masky: Olga Khomyn Horáčková

ZLATOVLÁŠKA

VIKTOR KRIŠTOF / PRODUCENT

Proč jste se rozhodli natočit novou verzi Zlatovlásky?

Naše společnost Three Brothers jsou tři producenti – já, můj strejda Igor a strejda Boris. Před lety se Zlatovláskou přišel právě Boris a připravoval její natáčení společně s Václavem Vorlíčkem. Měli jsme hotové všechny castingy včetně Zlatovlásky, tréninky pejsků, ale bohužel nám v té době pan Vorlíček odešel. Zlatovláska na nějaký čas usnula, my jsme dokončili Princeznu zakletou v čase a ještě jeden velký film. A pak přišel čas na Zlatovlásku. Nějakých deset let jsme ji piplali, chtěli jsme ji přivést k životu, a tak jsme požádali scenáristku Lucii Konášovou, aby udělala revizi scénáře. Kinematografie je velmi živá, mění se a my jsme chtěli scénář přizpůsobit vkusu současného diváka.

Jak moc se bude lišit od původní Zlatovlásky?

Původní Zlatovláska byla hodně o písničkách, my ale nejsme úplně hudební film. Tato verze nebude tak pomalá, o to

bude vizuálnější. Scenáristka Lucie Konášová, která napsala Anděla Páně, povznesla scénář na vyšší úroveň. Režisér Jan Těšitel, kterého jsme vybrali, je režisér, který hodně vnímá, a jeho pojetí je hodně o obrazech, o divákovi, o práci s herci a se zvířaty. V původní pohádce byla zvířata jen takové loutky, v našem ztvárnění se jedná o živá zvířata, která mají mnohem větší význam pro děj, pro interakci s herci. Jiříka na jeho cestě za Zlatovláskou doprovází nejenom lidský přítel, ale také malý psík Štístko.

Jiříka hrál v původní verzi Petr Štěpánek, koho jste do role obsadili nyní?

Nejlépe nám v castingu na roli Jiříka vyšel Tomáš Weber. Původně jsme si mysleli na Marka Lamboru, ale neskutečně herecky vyzrál a potřebovali jsme někoho, koho by on herecky nezastiňoval. Tomáš svou vizáží a hlubším hlasem vedle Marka působil jako rovnocenný partner. Petr Štěpánek nám nezmizel, posunul se nám

o generaci výš a hraje otce Zlatovlásky. Na písničky ve filmu jsme také nezanevřeli a diváci se s nimi setkají v omlazenějším podání, ale už to bude spíš dobrodružná Zlatovláska než Zlatovláska hudební.

Jaká bude samotná Zlatovláska?

Původní Zlatovláska byla „kam mě osud zavál, tudy si já pluji na své lodce“... Nová Zlatovláska je „vyrůstala jsem v přepychu, vyrůstala jsem v kráse, neznám bídu, utrpení“. Přichází ženich, který je ještě z bohatšího světa a vypadá to, že to bude ideální spojení. Ale Zlatovláska najednou zjišťuje, že bohatství a pozlátka kolem není vše a že by v životě chtěla dělat nějaká rozhodnutí sama za sebe. Poznává Jiříka a Štístka a zjišťuje, že i její cesta může být jiná, než jak ji nalinkoval její otec. Vydá se za svým srdcem. Naše princezna se liší od té původní tím, že je schopná se rozhodovat v lidských momentech sama za sebe a dokáže osud trochu popostrčit.

ZLATOVLÁSKA

JAN TĚŠITEL / REŽISÉR

Kdo a kdy přišel s nápadem natočit novou verzi Zlatovlásky?

Netuším, kdo s nápadem přišel první, ale vím, že producenti Viktor, Boris a Igor Křištofovi projekt vyvíjí již nejméně deset let. Původně látku nabídli panu Václavu Vorlíčkovi, který před pěti lety bohužel zemřel. Já jsem se ke kreativnímu týmu připojil před rokem.

Máte rád její dobře známou verzi z roku 1973?

Mám ji rád spíše z nostalgických důvodů. Člověk ji v dětství vídal o Vánocích na televizních obrazovkách a já ji mám spojenou právě s touto sváteční dobou.

Nebojíte se toho, že diváci budou zákonitě obě verze Erbenovy předlohy srovnávat?

To je pochopitelné a nebojím se toho. Předloha samotná vypráví univerzální příběh, který k různým pestrým pohledům přímo vybízí, takže se spíše divím, že těch verzí nevzniklo víc. Když se bavíme o takto archetypální látce, nemyslím si, že ji lze okleštit na jediný správný způsob vyprávění.

Co si obecně myslíte o tom, jak velkou pozornost stále budí nové české filmové pohádky? Až na naprosté výjimky většinou následuje zehrání na to, že se „klasikám“ nemohou rovnat.

Myslím, že to „zehrání“ souvisí s tou nostalgií, o níž jsem se zmiňoval. Lidé mají pohádky spojené s dětstvím, s hezkými vzpomínkami na svátky, s obdobím bez starostí. Zpětně si tak můžou idealizovat i ty, které by dnes v kinech neobstály. Je ale pochopitelné, že také ne všechny současné pohádky se povedou. To, že česká filmová pohádka budí diváckou a mediální pozornost připisuji tomu, že se jedná o výsostně český žánr. Diváci jsou na něj zvyklí, a tak trochu vědí, co čekat. Úkolem tvůrců pak je, aby s tím žánrem pracovali tak, že očekávání budou naplněna, ale diváci dostanou ještě něco navíc. Možná něco, co ani sami nevěděli, že by chtěli.

Máte své oblíbence mezi pohádkami, které vznikly dejme tomu v posledních dvaceti letech?

Mám rád pohádku Hodinářův učeň Jitky Rudolfové, a to zejména pro naprosto fantastický výkon Jany Plodkové. Líbilo

se mi také Čertí brko Marka Najbrta nebo Sedmero krkavců Alice Nellis.

Přistupujete k látce spíše „pietně“, nebo ji chcete zmodernizovat?

Když klasickou pohádku o Zlatovlásce adaptovala do podoby filmového scénáře Lucie Konášová, rozhodla se kreativně příběh obohatit o několik nových postav a motivů. Hrdina Jiřík tak na svou cestu za hledáním zlatovlasé princezny získal nejen kamaráda Štěpána, ale také zvířecího souputníka, psa Štístka. Dynamika této trojice pak prochází celým příběhem, a to samozřejmě dává pohádce novou energii. Jinak, naší ambicí je natočit pohádku pro kina, pro velké plátno. Pohádku, která bude pro diváky skutečnou podívanou po obrazové i zvukové stránce. A v tomto se s klasickou pohádkou, která byla určena pro televizní obrazovky, nelze příliš srovnávat.

Bude mít vaše Zlatovláska co říct i dnešním teenagerům, kteří většinou vyhledávají fantasy příběhy jiného typu? Na jaké publikum cílíte především?

ZLATOVLÁSKA

Věřím tomu, že se po dlouhé době bude jednat o filmovou událost pro opravdu široké publikum. Děti bude bavit pes Štístko, dobrodružnější povahy ocení souboje s meči a závody na koních a citlivější duše podlehnou romantickému příběhu lásky Jiříka a samotné Zlatovlásky.

Scénář napsala zkušená Lucie Konášová.

Musím říci, že spolupráce s Lucií Konášovou na režijní verzi scénáře byla pro mě jedna z nejhezčích. V zásadních otázkách příběhu jsme totiž naprosto souzněli a v ostatních aspektech se ukázalo, že máme velmi podobný vkus. A vzhledem k tomu, že scénář byl již v několikáté verzi velmi dobře propsán, já jsem se mohl věnovat zejména tomu, jak jej vyprávět a jak jej s herci interpretovat. Tedy ve zkratce, mohl jsem se konečně věnovat režii.

Koho napadlo znovu obsadit Petra Štěpánka, byť pochopitelně do jiné role?

Tenhle báječný nápad si několik lidí samozřejmě přivlastňuje a já vážně nevím, kdo s tím přišel první. Ale pamatuji si, že jej přede mnou a castingovou režisérkou Gabrielou Dorantovou poprvé vyslovila výkonná producentka Kristýna Kamenická. A mně se to velmi zalíbilo, protože si uvědomuji, že naše nová pohádka nevzniká ve vzduchoprázdnu a že by stálo za to přitakat i těm, kteří přišli před námi. Měl jsem pak obrovskou

radost, že pan Štěpánek naši nabídku na roli přijal. A ještě větší radost jsem měl během samotného natáčení, když jsem viděl, s jakým entusiasmem se své role tatínka Zlatovlásky zhostil.

Ostatní postavy ztvární spíše začínající herci, jak probíhal jejich finální výběr?

Moc se těším, až diváci naši pohádku uvidí, protože si, možná neskromně, myslím, že se nám podařilo obsadit naprosto fantastický ansámbl herců, kteří spolu úžasně fungují. Výběr mladších postav probíhal poměrně tradiční formou castingu v několika kolech a s finální trojicí se povedla vzácná shoda napříč kreativní sekcí, producenty i distributorem. Byl to vlastně malý zázrak. Některé další herce jsme pak z důvodů koprodukce hledali i na Slovensku a já jsem tak měl možnost pracovat s Jánem Jackuliakem, Marianem Mitašem a Viktorií Jurištovou, což pro mě jako režiséra byl velký dar.

Za jakých okolností si řeknete, že se vám nová Zlatovláska povedla?

Myslím, že vnitřně to budu cítit po závěrečném mixu zvuku, tedy ve chvíli, když bude hotová celá obrazová a zvuková postprodukce. Samozřejmě to, zdali se pohádka povedla, budou muset posoudit zejména diváci. Naší ambicí je, aby se pak k pohádce rádi vraceli a nová Zlatovláska tak měla dlouhý život. Alespoň tak dlouhý, jako ta původní.

ZLATOVLÁSKA

PETR ŠTĚPÁNEK / KRÁL

V původní verzi Zlatovlásky jste hrál Jiříka, jaké byly vaše pocity, když vám nabídli roli v nové adaptaci?

V prvním okamžiku jsem se začal smát, protože mi hlavou proběhlo všechno to, co se odehrálo před víc než padesáti dvěma lety. Pak jsem si zkusil přečíst scénář a on byl moc hezký, protože má atributy laskavosti a pěkné atmosféry. A řekl jsem si: Proč do toho nejít? Pokud nová Zlatovláska vydrží taky dvaapadesát let, bude to zázrak.

Vaši roli krále hrál v původní verzi Ladislav Pešek. Inspiroval jste se jím nějak?

Vždycky jdu spíš sám za sebe. Navíc ten scénář je samozřejmě jiný. Není to tak, že bychom tu pohádku kopírovali. Název je stejný, ale cesta k tomu je jiná. Nevstupuji podruhé do stejné řeky, já jsem na úplně jiném břehu.

V čem se nová verze liší?

Hodně se mi líbí, že tady je velké množství zvířat, která mluví, a celá Jiříkova cesta je zvířaty provázena. My jsme to tenkrát natočili ve velkém tempu, ale taky v naprosté pohodě, protože jsme vůbec netušili, že se z toho stane kultovní pohádka. Kolik generací se na ní

ZLATOVLÁSKA

vystřídalo... Tahle nová verze je velkorysá v mnoha ohledech, to my jsme byli daleko skromnější, co se týče scénografie, kostýmů, masek, lokací...

Natáčeli jste tenkrát na Červené Lhotě...

Ano, a myslím, že jsme tím ten zámek vlastně zviditelnili. Do té doby nikdo moc nevěděl, kde ta Červená Lhota vlastně leží, a teď tam chodí návštěvníci a kastelán jim ukazuje, kde přesně v pohádce lítaly mouchy, a podobně.

Jako Jiřík z roku 1973 jste se potkal s Jiříkem z roku 2025, jak na vás Tomáš Weber působí?

Je to milý, hezký kluk, pracovně velice vstřícný, takže si myslím, že má našlápnuto velice dobře. Často se mě ptají, jestli jsem mu nějak radil. Ale to se ani nedá. V původní verzi jste nazpíval písničky, které si dodnes prozpěvuje několik generací. Zlatovlásko, krásko...

Vidíte, a my jsme ty písničky nazpívali během jedné frekvence. Ale to je tou muzikou Angela

Michajlova, ta je geniální. Ale ono se to přejí, je to vlezlá melodie a mí kamarádi s dětmi nebo vnoučaty mi často říkají, že už mě mají plné zuby, protože ty děti ty písničky milují. Co Zlatovláska? Neocenil byste v nové verzi Jorgu Kotrbovou jako například královnu?

A jak se vám líbí současná princezna Jasmína Houf?

Já se rád setkávám s kolegy, se kterými jsem toho hodně natočil, a kdyby tady

byla Jorga, tak bych se vůbec nezlobil. A s Jasmínou to bylo strašně zajímavé setkání, protože s jejím dědečkem jsem točil skoro všechny pohádky. A to jsem v určitém období točil i tři ročně. Je to jeden z nejlepších výtvarníků, se kterými jsem měl tu čest se za svůj život potkat! A když mi Jasmína řekla, že děda na mě vzpomíná, a pak se byl podívat i na natáčení, bylo to nádherný. A spolupráce s ní velmi příjemná.

Zlatovláska měla pro vás i osobní přesah, protože jste se tam zamiloval, jak na to vzpomínáte?

To vzniklo strašně hezky. My jsme se s mojí bývalou ženou znali dlouhá léta. Spolupracovali jsme na různých projektech a napřed jsme byli velcí a doopravdy důvěrní kamarádi. No a na Zlatovlásce to pak přešlo i do vztahu.

Jak se vám líbí současné pohádky. Není vám někdy smutno po těch vašich, natáčených před pár desítkami let?

Mám z toho určitý smutek. My jsme tady u nás uměli dělat skvělé pohádky za pár korun, speciálně televize. A dnes, kdyby se z celého televizního programu vyškrtly všechny reprízy, tak zůstanou jen zprávy a sport. Česká televize se teď soustředí na podobný model, jako mají soukromé televize, ale přitom by si mohla dovolit být solitér, ať už jde o tvorbu pro děti, nebo pro dospělé. Myslím si, že dnešní společnost potřebuje tu laskavost, úsměv dřívějších pohádek. Aby lidi přemýšleli i o jiných věcech než o problémech, které mají. Já jsem nejděčnější divák na světě, jak jsem starší, tak bych i někdy utrousil slzu, ale ty nové věci mě nechávají chladným.

JASMÍNA HOUF / ZLATOVLÁSKA

Koho hrajete v pohádce Zlatovláska?

Hraju princeznu Zlatovlásku, která pochází z daleké země obklopené mořem. Zlatovláska se snaží v průběhu děje vzít trochu osud do svých rukou a pomoci tomu, kdo jí pomáhá. Jako princezna jste měla na natáčení nádherné šaty, cítila jste se v nich dobře? V kostýmech Zlatovlásky jsem se cítila moc dobře, byly skvělé, budu na ně vzpomínat. Bez toho bych asi nehrála tak, jak jsem hrála. Bylo to důležité i v určitém nekomfortu, přece jen být stažená na plese v korzetu není úplně jednoduché, ale přidávalo to na určité vznešenosti.

Jak jste se na tuto roli připravovala? Měla jste nějaké speciální tréninky?

Přípravu bych rozdělila na fyzickou a psychickou. A i ta fyzická tady pro mě hrála velkou roli. Výhodou taky bylo, že psychologie postav byla už ve scénáři moc pěkně napsaná scenáristkou Lucií Konášovou. A pak třeba i kostýmy, líčení a vlasy, to všechno tomu dalo úplně jiný rozměr, u civilního hraní to není až takový rozdíl. Jinak byla příprava velká už od dětství, když jsem

koukala na pohádky. Myslím, že je důležité poznávat charaktery princezen a to, že princezna není jenom jedna.

Bylo tam něco opravdu těžkého, prala jste se s něčím?

Nedávno jsem si uvědomila, že na mě podvědomě trochu spadla tíha toho, že je to přece jen už druhá verze téhle pohádky, že tu první mají všichni zafixovanou a že ne každý se od toho oprostí a dá šanci i naší verzi. Přemýšlela jsem o tom, co na to řeknou lidi, a byla jsem taky hodně nervózní, když mi došlo, že je to vlastně moje první zkušenost s velkou spoustou komparzu... Těžké pro mě bylo i to, že jsme hodně makali, měnili jsme hodně lokalit, kostýmy nebyly vždycky vhodné, protože jsme točili ve velké zimě, nebo naopak ve velkém vedru na Sicílii na moři, a pořád ve stejném oblečení...

Viděla jste původní verzi Zlatovlásky ještě předtím, než jste dostala tuhle roli?

Původní verzi jsem viděla stokrát, tisíckrát, je to taková moje srdcová záležitost, jelikož můj dědeček byl výtvarníkem původní

ZLATOVLÁSKA

Zlatovlásky. Měla jsem tak k téhle pohádce ještě z první ruky i zákulisní příběhy a už jako děti jsme se jezdívali s rodinou dívat na Červenou Lhotu.

Myslíte si, že diváci budou srovnávat tuhle pohádku s tou více než padesát let starou?

Srovnávat různé verze čehokoliv je asi úplně normální, je to všude a lidi jsou hodně kritičtí, když jde o novinku. Ale tyhle verze jsou úplně odlišné. My jako čeští diváci máme hodně zafixovanou poetiku pohádek, jsou hodně specifické. A teď přijdeme s verzí bez loutek, které byly typické pro tu dobu, budou tam i nějaké efekty... To se třeba lidem nemusí líbit. Ale i Popelky vzniklo několik verzí a lidé si vybrali.

Jak se vám spolupracovalo se dvěma hlavními kolegy – Jiříkem v podání Tomáše Webera a Štěpánem, kterého ztvárnil Marek Lambora?

S klukama byla skvělá spolupráce, nikdy jsem neměla pocit, že co se týče zkušeností, je třeba Marek někde jinde, oba měli úplně jiný charakter postav a i v reálu jsou jiní, takže aniž bych to nějak porovnávala, užila jsem si spolupráci s oběma.

A jak vám to klapalo s filmovým tatínkem Petrem Štěpánkem?

Myslím, že s panem Štěpánkem nám to klapalo hezky, to byl

pro mě na place důležitý vztah. Navíc on vůbec netušil, že jsem vnučka jeho spolupracovníka z původní verze, kde hrál Jiříka. Zná se s dědečkem, ale dlouhá léta se neviděli. Byla jsem z něj hodně nervózní, už vlastně od první čtené zkoušky, a bála jsem se, abych to nepokazila.

Když jste poprvé říkala dědečkovi o získání role Zlatovlásky, jaká byla jeho reakce?

Strašně krásná. Reakce celé rodiny byla strašně krásná. Asi největší, jakou jsem kdy zažila. I v tom, že oni se mnou prožívají nové věci, moje úspěchy, protože před tímhle filmem jsem ještě nic netočila, studovala jsem.

Jaká byla spolupráce s režisérem Janem Těšitelem?

S Honzou Těšitelem byla spolupráce moc hezká. Už od castingu jsem si říkala, že bych si opravdu přála hrát Zlatovlásku hlavně kvůli němu. Už z prvního kola jsem odcházela a říkala si, jak krásně s námi pracuje, hráli jsme si, měnili jsme slova... A stejně to bylo i během natáčení, často jsem přišla a nabídla nějakou možnost, zkusili jsme to a on řekl: Jo, to je dobrý nápad, to je super! Nebo: Pojdme to udělat jinou cestou.

V téhle pohádce se objeví i hodně zvířat, u vás jde hlavně o pejska, koně, jaké to bylo?

Natáčet se zvířaty pro mě byla velká zkušenost. Asi nejvíc

interakcí jsem měla s koněm, což může být pro někoho normální, ale já jsem před natáčením absolvovala dlouhý kurz, abych uměla jezdit a do toho ještě mohla hrát nějaké emoce. Bylo to náročné, ale doufám, že jsme to zvládli. Taky jsem hrála se Štístkem, což je pes, který má podle mě víc hereckých zkušeností a papírů než my herci. Zajímavé to bylo i v tom, že Jiřík, který rozumí řeči zvířat, s nimi komunikuje, ale Zlatovlásky jim nerozumí, a přesto nějaký „dialog“ třeba právě se Štístkem vede. A bylo potřeba to oddělit, což nebylo jednoduché.

Proč by na tuhle pohádku měli diváci jít? V čem je to její kouzlo?

Kouzlo Zlatovlásky podle mě bude v určité opravdovosti, v nějakém hlubším čtení charakterů. Nejde tam jenom o pozitivní – negativní postavy, „zlej, hodnej, vtipnej“. Ty postavy reagují na to, co se děje v průběhu, mění klidně i názory během určité cesty, což je podobné jako v reálném životě.

Kdyby se vás za pár let někdo zeptal na Zlatovlásku, co vám naskočí jako první?

Kdyby se mě někdo zeptal na vzpomínky na Zlatovlásku, tak si jako první určitě vybavím štáb, ten náš černý, drsný humor, který vládl na place, hlášky Honzy Těšitele... Ty se jednou musí sestříhat, sepsat a všem ukázat, protože to byla pecka. :-)

ZLATOVLÁSKA

TOMÁŠ WEBER / JIŘÍK

Koho hrajete v pohádce Zlatovláska?

V pohádce Zlatovláska hraju Jiříka, ústřední postavu filmu. Toho archetypálního dobráka, kterého před více než padesáti lety ztvárnil v původní verzi Petr Štěpánek. Mluvili jste s Petrem Štěpánkem o této roli, probírali jste ji? Bavili jsme se o tom, že srovnávat tyhle dvě role vlastně nejde. Ale že se tomu zřejmě nevyhneme. Hrozně se těším, co na to diváci řeknou, který Jiřík k nim promlouval víc. Často se mě ptají, jestli mi dával nějaké rady, jak Jiříka hrát, ale on mi řekl opravdu jenom: Chlapče, tohle je úplně jiný film, než jaký jsme točili tenkrát, na to, jak Jiříka hrát, si musíš přijít sám. Žádnou radu mi tak nedal, ale vlastně tahle „nerada“ byla ta nejlepší rada, jakou mi dát mohl. Prostě abych se oprostil od té staré verze a postavu si vytvořil po svém.

Jaká byla vaše první reakce, když vám zavolali, že jste tuhle roli dostal?

Byl jsem hrozně nadšený! Studoval jsem zrovna ve Francii,

takže to přišlo jako blesk z čistého nebe. Ještě větší radost mi pak udělalo to, když jsem to říkal svojí mámě a babičce, které tu pohádku dobře znají. Od nich totiž přišla ještě větší radost. Měl jste pohádku nějak nastudovanou, znal jste ji, viděl jste ji ještě před castingem? Kdo by v České republice Zlatovlásku neznal, že? I když bych asi mohl spočítat na prstech jedné ruky, kolikrát jsem ji viděl. Pamatuju si, že jsem ji vídával jako dítě o Vánocích, ale stejně si nejvíc vybavuju scénu, jak si dvorní dámy hrají s míčem v zahradě. To mi přišlo vtipné. A pak jsem se na ni díval samozřejmě před druhým kolem castingu.

Co pro vás bylo na Zlatovlásce nejjednodušší nebo nejsložitější?

Pro mě bylo složité ztvárnit tuhle roli tak, aby to byl fakt velký dobrák a přímý člověk, ale zároveň aby to byla pro diváka zajímavá postava. A úplně nejsložitější bylo sdílet karavan s Markem Lamborou, protože tolik přívalu pozitivní energie, na to nejsem zvyklý! :-). Já jsem

ZLATOVLÁSKA

z Vysočiny, tam se s tím nemažeme a to, že je někdo sto procent času pozitivní, vám za chvíli začne lézt na nervy a začne vás z toho bolet hlava. Ale naštěstí si na to rychle zvyknete, začnete to vyžadovat a je to super. Nejlepší bylo to soužití se všemi, s Markem, Jasmínou, s Mariánem Mitašem, Jánem Jackuliakem, Petrem Štěpánkem, to bylo fakt prima. A nejsložitější bylo asi hraní se zvířátky, to, aby se světla, make-up, zvířata, my, aby se to všechno sešlo dohromady a něco z toho vzniklo...

V čem bylo složité natáčení se zvířátky? Vy jste jich tam měl opravdu hodně...

Točit se zvířaty je vlastně pro herce dar, nutí ho to být neustále živý a reagovat. Kůň se rozmyslí, že jde jinam, než chcete, pes si vymyslí, že někam odběhne, a člověk na to musí neustále reagovat. Nemůže zůstat v nějaké škatulce, v něčem, co by nebylo živé, za to jsem hodně rád, ale samozřejmě to často způsobí, že se natáčení protáhne.

Jak se vám pracovalo se Štístkem?

Štístko neboli Borego, můj psí kamarád, kterého jako Jiřík zachráním, nás doprovází na cestách a vlastně celý příběh

vypráví. Borego všechny totálně předčil svojí energií, práce s ním nebyla zadarmo, ale o to víc byla živá. Musel jsem použít představivost, jak nás učila naše pedagožka na JAMU Oxana Smilková, a ani chvíli jsem nemohl na place „usnout“, protože jsem musel hrát i za Štístka, odehrávat to, co mi říká, a reagovat. Byla to fajn práce a velká výzva.

Jak se vám zamlouvaly kostýmy?

Kostýmy ve Zlatovlásce, to byl dárek, protože pokud všechno okolo herce je nějakým způsobem pravdivé, tak je ta práce mnohem snazší a člověk do role vklouzne úplně jednoduše.

Jak vzpomínáte na práci s režisérem Janem Těšitelem?

Honza Těšitel nás těšil nonstop. Honza Těšitel je velký cinefil, hrozně inteligentní člověk, má smysl pro humor a je citlivý. Dokáže dát připomínky herci tak, aby ho to nebolelo, protože herecké ego je velmi křehké. Přistupoval k tomu velmi nadšeně, empaticky a citlivě, takže se těším, že ho to vyhoupne a že bude točit mnohem víc, protože si to zaslouží. Takoví lidé by měli točit filmy a seriály, protože k tomu řemeslu přistupují s velkou pokorou a láskou a chtějí dělat jenom dobré filmy.

Na jaký moment nebo scénu si vzpomenete, až se vás za pár let někdo zeptá na Zlatovlásku?

První, co mě napadlo, je natáčení na Sicílii. Normálně netrpím mořskou nemocí, ale když jsme točili celý den na moři na takové bárce, tak mi bylo od prvního momentu neskutečně zle. Marek se na mě podíval asi po pěti minutách a místo dialogu řekl: Aha, nemáte někdo kinedryl? Takže si asi vzpomenu, jak jsme trpěli pod sicilským sluníčkem. Ale na druhou stranu to bylo skvělé, ty přejezdy, Slovensko, Tatry, to, že jsme se hodně nacestovali... Bylo to náročné, ale v té náročnosti mohlo vzniknout něco moc hezkého.

V čem bude tahle pohádka jiná než ostatní, proč jít na Zlatovlásku?

Protože mluví o stejných tématech, která je v téhle společnosti potřeba otevírat. Mluví o lidské integritě, o schopnosti dodržet slovo, o závazku, který je vyšší než něco pozemského... Zlatovláska je rodinný film nabitý akcí, humorem, cestováním, zvířátky, zradou, láskou a velkou empatií ke světu. K tomu je napěchovaný akcí a šermířskými souboji, spoustou hradeb, zámků a soubojů, ale taky láskou a zradou, smrtí a zmrtvýchvstáním, je to celkově moc pěkný zážitek.

ZLATOVLÁSKA

MAREK LAMBORA / ŠTĚPÁN

Koho hrajete v této pohádce?

Moje postava se jmenuje Štěpán a je to nejbližší přítel Jiříka. Společně podniknou cestu za Zlatovláskou, kterou jim uložil jejich král. Ta role je vícebarevná, protože v průběhu příběhu se ukáže, že Štěpán je tak trochu i parchantík. A to je pro herce vždycky zajímavá výzva.

Není vám líto, že jste nedostal nabídku zahrát si hlavní roli Jiříka?

Ne ne. Na kontě už jednoho prince mám, takže po princovi jsem netoužil a chtěl jsem si vyzkoušet i něco jiného. Navíc hrát ho po Petru Štěpánkovi! Ale moje babička byla samozřejmě smutná, když se dozvěděla, že nebudu princ. Mně ale opravdu postava Štěpána přijde taková barevnější.

Jak jste si rozuměl s představitelem Jiříka, potažmo s kolegy na place?

Já jsem byl úplně nadšený! Nedovedu si představit, že bych to točil s někým jiným než s Tomášem a Jasmínou! S Tomášem jsme byli přes třicet dní ustavičně spolu, a kdybychom si nesesedli, tak opravdu nevím, jak by to natáčení dopadlo. Prošli jsme časově náročnými kamerovými zkouškami, měli jsme možnost se víc seznámit na soustředění s koňmi a při šermu, takže nám to spolu fakt sedělo, rozuměli jsme si jak lidsky, tak před kamerou a bylo to

ZLATOVLÁSKA

hrozně hezké. Tomáš i Jasmína jsou oba mladší než já, tak jsem si z nich mohl dělat i trochu srandu, ale zároveň jsme se navzájem učili. Jak oni ode mě, tak já od nich.

Co vás naučili?

Takovou tu bezprostřednost na place a taky hodně věcí o životě, oni toho vědí o životě hodně. Jak se vám pracovalo s režisérem Janem Těšitelem? Honza je skvělý režisér a myslím, že si na tomhle filmu dal hodně záležet. A zároveň je s ním velká sranda. Přišlo mi, že jsme všichni taková stejná krevní skupina. A když nám na place teklo do bot, tak to Honza dovedl nějakým způsobem dát do kupy. Když se rozčiloval, tak byl hrozně vtipnej a tím nás všechny usadil zpátky do příjemného modu, že jsme mohli zase točit. A fungovalo to i naopak.

Tato pohádka je hodně protkaná zvířaty, jak vám šlo natáčení s nimi?

Říká se, že zvířata na jevišti nebo před kamerou se nedají vůbec přehrát, a já navíc nemám zkušenost s takovým množstvím zvířat. Učili jsme se samozřejmě jízdy na koni, to jsem si oprášil a musel se s tím mým koněm sžít, ale jinak to

bylo samozřejmě náročné, protože zvířata mají svoji hlavu, a tak jsme kvůli nim často zastavovali natáčení. Ale myslím, že to dopadlo moc hezky.

Jak jinak jste se na svou roli připravoval?

Učili jsme se třeba šermířské choreografie, protože tam máme s Tomášem velkou bojovou scénu u řeky. Na tu jsme se připravovali tři dny a potom ještě i během natáčení, aby to bylo podle našich představ. Točili jsme ji celou v dešti, takže na nás dvanáct hodin v kuse pršeli. To byl opravdu mazec, celý den v neoprenu, promočení, nemohli jsme si nic sundat, jen na chvíli v pauze, a zase zpátky.

Vybavujete si ještě nějakou složitou scénu, která nebyla moc příjemná?

Třeba když mě v březnu nahnali do divoké ledové řeky. Samozřejmě jsem byl v neoprenu a měl na sobě kostým, veškerou tu zbroj... Muselo to trvat maximálně deset minut, kdy jsem v té vodě opravdu byl, ale jen jsem udělal dva kroky a celý jsem ztuhl. Ta voda byla opravdu ledová, divoká a já se v ní měl topit... Pamatuju si, že mi tlouklo srdce jako o závod, bylo to fakt šílené.

Kolikrát jste vlastně viděl původní verzi pohádky?

Řekl bych tak třikrát, čtyřikrát o Vánocích jako dítě. Ale pak už jsem si ji nepustil. Ani před natáčením, nechtěl jsem se tím nechat ovlivňovat, navíc náš příběh je malinko jiný. Kdyby se vás někdo za pár let na Zlatovlásku zeptal, na co si vzpomenete jako první? Asi na to, jak jsem se topil v té vodě. Ale vlastně celý ten projekt mi přišel jako hezký tábor a opravdu mi po něm bylo po natáčení smutno. Jak jsme byli s Tomášem ustavičně spolu, tak to bylo takové hezké rodinné prostředí, všichni jsme táhli za jeden provaz, ačkoli to ne vždycky bylo úplně jednoduché...

V čem je tahle pohádka jiná než jiné pohádky, v čem je to její kouzlo?

Myslím, že Honza Těšitel zvolil moc hezkou a neobvyklou formu vyprávění kamery a my jsme se snažili to udělat „nepohádkově“. Ačkoli je charakter té pohádky jasně daný, snažili jsme se o ještě větší přirozenost, o něco navíc oproti pohádkám, co se teď točí. Zároveň je to velmi výpravový film se spoustou krásných zvířat a hezkých scenerií. A to všechno dohromady tomu filmu dodává určitý punc kvality.

ZLATOVLÁŠKA

JÁN JACKULIAK / KRÁL

Hrajete krále, kterému Jiřík připravuje hada a ochutná, díval jste se na původní verzi Zlatovlásky, hledal jste tam inspiraci?

Ne, nedíval jsem se vůbec. Tu pohádku jsem viděl už velmi dávno a přišla mi tenkrát taková dost divadelní, patetická. A mě ani nenapadlo se na ni podívat, když jsem dostal tuhle roli. Chci si v té které postavě vždycky najít to své.

Jaká je tedy současná verze podle vás?

Myslím, že pojetí téhle Zlatovlásky je jiné, je dost realistické, výpravné a z mé strany o dost temnější. Hraju krutého krále, zápornou roli, což hraju dost často. Je tam hodně akčních scén, hodně kaskadérských věcí, výpravných záležitostí, opravdu krásná práce s kamerou... Po té vizuální stránce to bude úžasné a i scénář je dokonalý.

Kostýmy také stojí za zmínku, ten váš je nádherný, jak jste to vnímal vy?

Kostým byl skvělý! Dělal takovou tu opravdu královskou postavu, chůzi, pomáhal mi správně držet tělo... Všechno včetně šperků bylo promyšlené, do detailů vymakané, jen jsem si musel nechat

narůst vousy a připadal jsem si v nich dost divně.

V obsazení jsou kromě vás i jiní slovenští herci, točíte rád v Česku?

Jsem rád, že se Česko a Slovensko propojují, to je jenom dobře, ale ty naše energie jsou přece jenom trochu jiné. Slováci mají jinou energii, která když se dá dohromady s tou českou, tak to nějakým způsobem funguje. A funguje to i produkčně. Takže jsem rád, že se to děje, rád tady točím.

Jak se vám pracovalo s hereckými kolegy?

S Markem Lamborou jsme už spolu natáčeli jednu věc a jednu show, takže jsme se znali, a s ostatními herci jsme se seznámili při tréninku na koních. Myslím, že jsme si všichni sedli, že ta chemie byla výborná, že to fungovalo.

Vaše postava jezdí i na koni, je to vaše oblíbená součást natáčení?

Já mám z koně velký respekt, kdysi jsem z něj dokonce při natáčení spadl. Ale náš trenér byl výborný, člověk na správném místě, dodával nám odvahu.

Co je speciální na téhle pohádce, proč by na ni diváci měli přijít?

Myslím, že to bude velké, se vším všudy. Bude to mít akční scény, výpravné scény, všechno, co pohádka v téhle době má mít.

ZLATOVĽÁŠKA

MARIÁN MITAŠ / CÍSAŘ

Jaké jste měl pocity, když vám nabídli roli zlého panovníka ve Zlatovlásce?

Budu úplně nepoetický, ale protočil jsem oči, protože jsem si uvědomil, že to bude určitě nějaká maska, nalepené vousy a knír, velký kostým, takže to znamená hrozně brzké nástupy na plac... Ze začátku se mi do toho vůbec nechtělo, ale pak jsem zjistil, kdo to točí, kdo to napsal, že na scénáři spolupracoval ještě Václav Vorlíček, a rozhodl jsem se do toho jít. S touhle produkcí už jsem točil Princeznu zakletou v čase a tak trošku jsem tušil, že s režisérem Honzou Těšitelem to bude pohádka, která nebude úplně klasická, že to bude víc dobrodružné. Takže jsem zkoušel i ty každodenní dvě hodiny v maskárně. :-)

Váš císař usiluje o ruku princezny Zlatovlásky, musel jste polohu toho nepříjemného vládce

v sobě dlouho hledat? On ani tak neusiluje o její ruku, ona mu byla slíbena za nějaký dar. Takové manželství z rozumu, takže on to bere jako samozřejmost. Ale že bych musel nějak zásadně překonávat sám sebe, to nebylo, jsem na takové postavy zvyklý, u nás na Slovensku jsem jich už hrál hodně.

Co říkáte na obsazení pohádky? Jak jste si užíval spolupráci s kolegy na place?

Nejvíce společných dnů jsem měl s Jasmínou Houf a Petrem Štěpánkem a musím říct, že to jsou úplně fantastičtí lidé, absolutní profesionálové. Práce to byla skvělá a moc mě těšil každý den na place. Šlo to lehce a bylo fajn, že jsme si tak sedli.

Jak se vám pracovalo s režisérem Janem Těšitelem?

Honza Těšitel je skvělý režisér, a když zařval na place... Měl všechno absolutně promyšlené, přesně věděl, co chce točit, a já na jeho práci miluju hlavně to, že si dává záležet nejenom na textu, ale i na tom, aby to fungovalo i vizuálně. Má přidělené barvy k různým postavám, všechno to dohromady krásně vizuálně vypráví, ty scény, které pak vidíte, jsou jako malované. Má hodně nadefinované hranice a takový ten celkový pohled na film, na jednotlivé scény, ale slyší i na nápady herců a dá se s ním diskutovat o čemkoli.

Líbil se vám už scénář?

Scénář je napsaný tak, že je na něm vidět ta spousta práce,

není to napsané za několik měsíců, jsou to roky práce. Lucie Konášová má navíc velký talent dialogy slyšet a psát je filmově, dobře se to tak čte i poslouchá.

Jakou pohádku máte nejraději, na co se rád sám díváte?

Upřímně, já jsem strašně rád, když jde třeba o Vánocích tolik pohádek, že se na ně děti dívají a já mám trochu času pro sebe. Ale hodně spolu koukáme na japonské pohádky. To je taková naše společná vášeň. Jinak mám rád Tři oříšky pro Popelku, Princezna zakletá v čase mě hodně oslovila, protože to byl můj první dotek s pohádkou, a líbilo se mi to posunutí klasické pohádky do fantasy, že je to pro děti s rodiči, ale i pro mladé. Ale na tu naši pohádku se taky hodně těším. Jsem rád, že jsem do toho šel, a trochu se stydím, že jsem o tom na začátku pochyboval.

ZLATOVLÁSKA

ZLATOVĚŠKA

PR FILMU

Gabriela Vágner
Mia Production
t: + 420 602 789 242
m: info@miaproduction.cz

DISTRIBUTOR

Jana Šafářová
Bioscop
t: +420 606 732 779
m: jana.safarova@bioscop.cz

PARTNEŘI

PRODUCENTI

KOPRODUCENTI

ZA PODPORY NADAČNÍHO FONDU

HLAVNÍ PARTNEŘI

DISTRIBUTOR

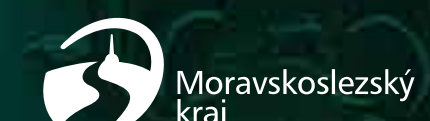
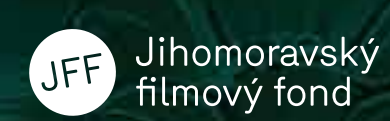
MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI

FILM PODPOŘILI

ZLATOVĚŠKA

